

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4898/2022
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Милољуб Јовичић из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације Београд, Одељење за ванредне ситуације у Чачку, Подручна ватрогасна станица Ивањица, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 806/22 од 18.08.2022. године, у седници одржаној 13.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 806/22 од 18.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 806/22 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 60/21 од 26.11.2021. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу плати: 1. на име неисплаћених зарада – додатка на основну плату по основу прековременог рада, за период од марта 2015. године до марта 2018. године појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате; 2. на име неисплаћених зарада – додатка на основну плату по основу рада ноћу, за период од марта 2015. године закључно са јануаром 2016. године појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате; 3. на име неисплаћених зарада – додатка на основну плату по основу рада у дане државних и верских празника, за период од априла 2015. године закључно са фебруаром 2018. године појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате; 4. на име неисплаћених зарада – додатка на основну плату по основу приправности, за период од марта 2015. године закључно са мартом 2018. године појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са

законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му плати: 1. на име неисплаћених зарада – додатка на основну плату по основу сменског рада, за период од априла 2015. године закључно са мартом 2018. године и 2. на име неисплаћених зарада – додатка на основну плату по основу рада ноћу, за период од фебруара 2016. године закључно са мартом 2018. године појединачне месечне са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, на начин и у висини одређеним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 806/22 од 18.08.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен истом суду на поновно одлучивање.

Против става првог изреке правноснажне другостепене пресуде, а како произлази из садржине ревизије, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на примену одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребено да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става првог овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом у ставу првом изреке је исплата тужиоцу посебних додатака на плату, и то по основу прековременог рада, рада ноћу, рада у државне и верске празнике и приправности. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, односно Врховног суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој парници, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изнетог, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизији у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 441. овог закона, када је ревизија увек дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу ради исплате поднео 09.05.2018. године, а побијани део правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**